

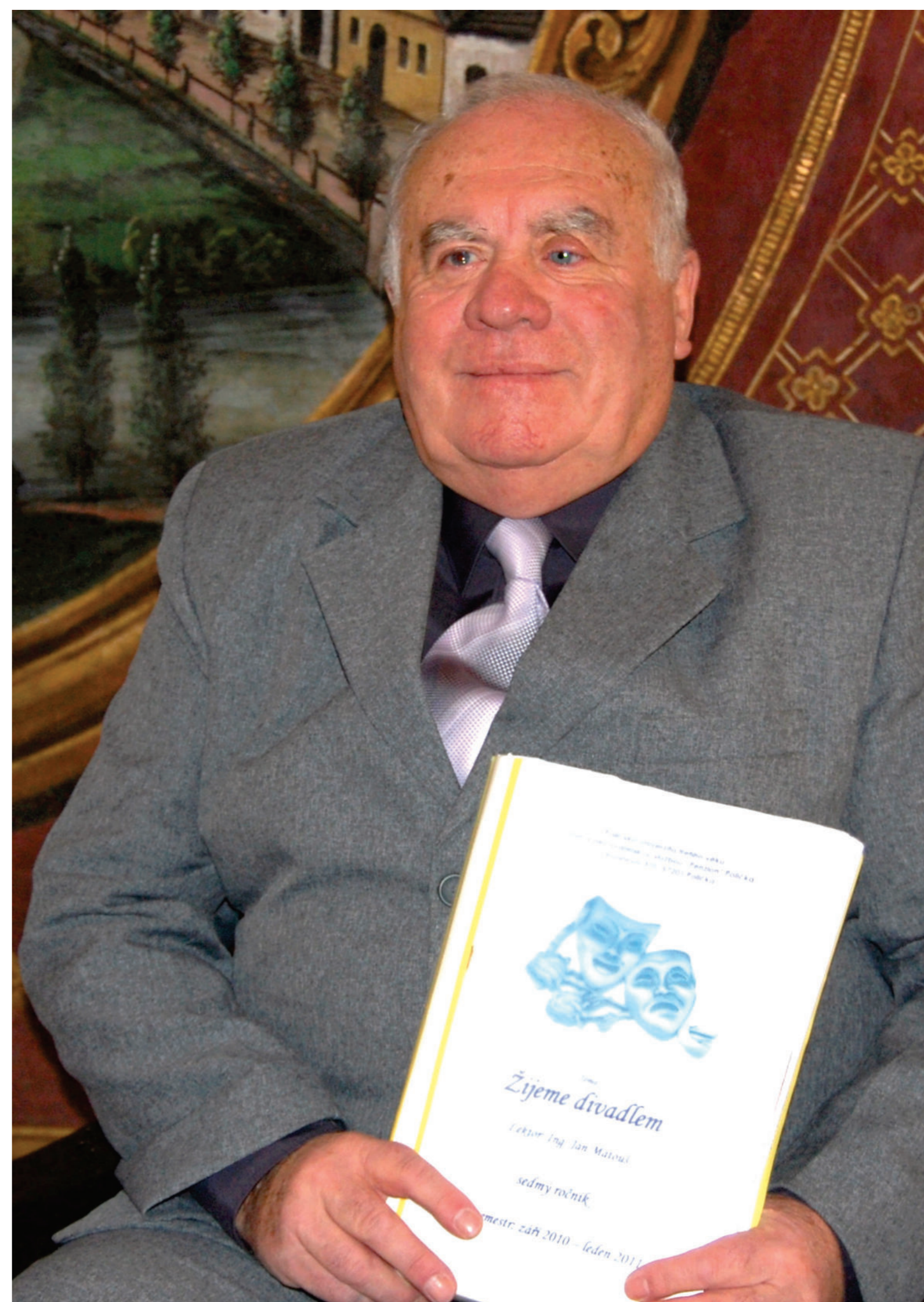
Jan Matouš

narozen 1941

Divadelní spolek Tyl Polička

Zlatý odznak J. K. Tyla za celoživotní hereckou, režijní, osvětovou a pedagogickou činnost v ochotnickém divadle v Poličce a okolí

Navrhlo: Občanské sdružení divadelních ochotníků

1978 - J. K. Tyl: Tvrdohlavá žena

1974 - A. Benedetti: Milostné dostaveníčko

1979 - A. Jirásek: Lucerna (role Kláška)

1982 - J. Makarius: Ostrov stříbrných holubic (role otce Wi - Slunce)

1983 - V. Dyk: Ondřej a drak (role starosty)

1984 - K. Čapek: Loupežník (role havíře), účast na okresní přehlídce v Jevíčku

1992 - Fr. Zákřejs: Anežka (role děkana Hrona z Lichtenberga)

2004 - V. K. Klicpera: Každý něco pro vlast (díky režisérovi za nastudování hry k slavnostnímu otevření Divadelního klubu)

2011 - slavnostní převzetí zlatého odznaku při premiéře hry P. Erbese "Čistíčka"

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
OŘEL ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
SKUPINA AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ SCDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDELUJI

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Janu Matoušovi

*za celoživotní hereckou, režijní, osvětovou
a pedagogickou činnost v ochotnickém divadle
v Poličce a okolí*

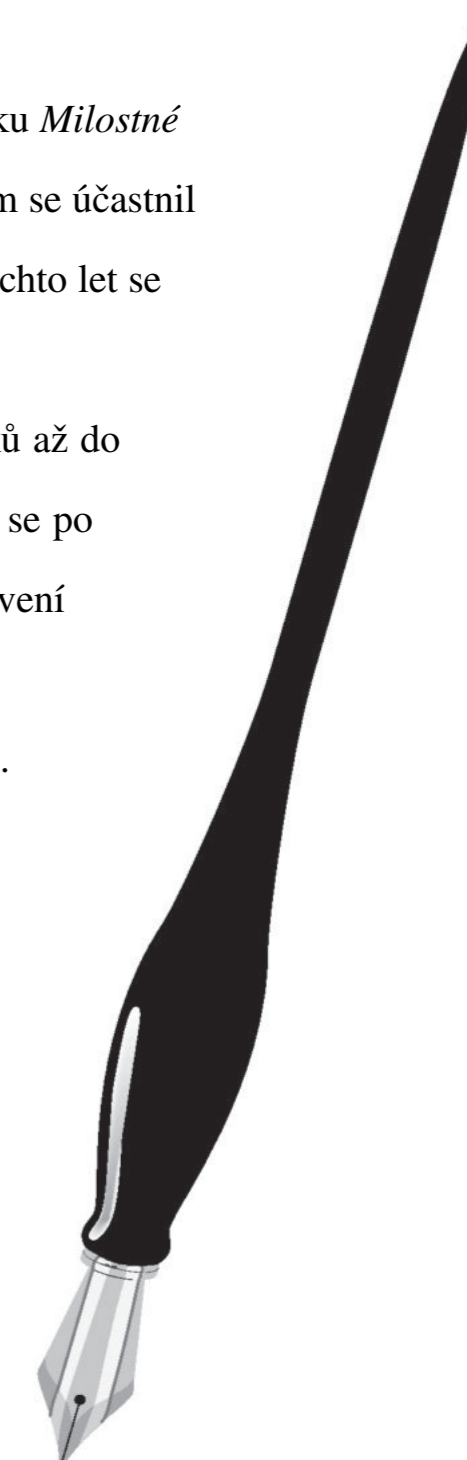
PRAHA 1. KVĚTNA 2011

***

Jan Matouš se narodil 8. února 1941. V ochotnickém divadle působí od roku 1954, kdy režíroval jednoaktovku *Milostné psaníčko*, ve které i hrál. Poté působil v Čáslavi v oblasti recitace jako vedoucí recitačního kroužku, se kterým se účastnil i krajských kol. Recitační činnosti se věnoval také v Brně při studii na vysoké škole zemědělské. Během těchto let se rovněž účastnil ochotnických představení především v Čáslavi (*Kulatý svět*, *Dalskabáty*...).

Po návratu do Poličky se zapojil jako herec prakticky do všech divadelních představení poličských ochotníků až do nešťastné autonehody v roce 1999. Po zaklepání na nebeskou bránu a následném úniku z hrobníkovy lopaty se po rekonvalescenci plnou silou vrátil k ochotnickému divadlu, a to jako herec a inspicient, jako režisér představení studentů i dospělých, a též jako propagátor ochotnického spolku.

Od roku 2000 zrežiroval celkem čtyři hry (dvě pohádky a dále *Každý něco pro vlast* a *Milostné dostaveníčko*). Zorganizoval výstavu a nezapomenutelný průvod s ohňostrojem u příležitosti 190 let ochotnického divadla v Poličce, uspořádal několik besed v poličských středních školách o historii českého divadla, sepsal vlastní skripta a přednášel na univerzitě třetího věku. Svými výjezdy sloužil jako zpravodaj a spojka s okolním ochotnickým světem.

Ludmila Panenková

narozena 1951

Divadelní spolek Karel Čapek Děčín

Zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetou vynikající hereckou a organizační práci v amatérském divadle

Navrhl: Svaz českých divadelních ochotníků

1987 - J. Hubač: Generálka (hl. role Josefíny Pontiové)

1995 - R. de Obaldia: Vitr ve větvích sasafrasu (K. Rockefellerová)

2003 - E. E. Kisch: Nanebevstoupení Tonky Šibenice (borderlamá)

2006 - A. Casona: Dům se sedmi balkóny (hl. role Genovevy)

2005 - P. Panenka: Zkouška vězeňské kapely (vězenkyně Kudlanka)

2007 - Z. Podskalský: Žena v trysku století / Doba kamenná (Drápa), vítězný dialog NP Pohárek ve Velké Bystřici

2007 - P. Doležal: Čarodějnická pohádka (Bubaňa)

2009 - J. Sypal: Čertovy zlařky aneb O Vendulce a Vitouškovi (Luciferka)

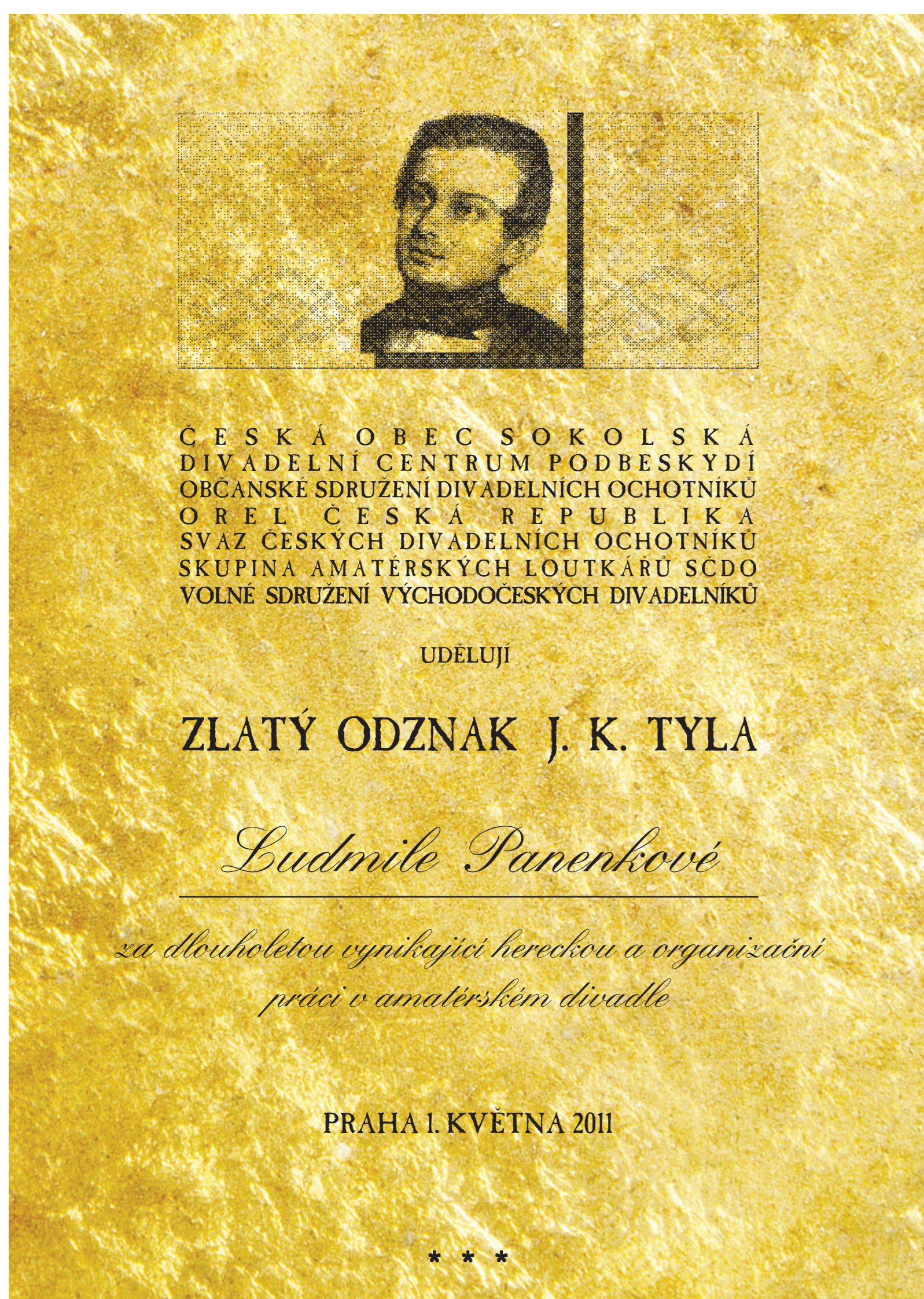
2010 - J. Just: Promiň, Arnoldě, vítězný monolog NP Pohárek ve Velké Bystřici

2011 - A. Nelega Cadariu: Amalia dýchá zhluboka (hl. role Amalie), účast a čestné uznání na národní přehlídce činoherního a hudebního divadla ve Volyni

2012 - O. Daněk, K. Vázlerová: Zvířátka a loupežníci (Bambitka)

Ludmila Panenková se narodila se 21. září 1951 v Děčíně. Její ochotnické působení je po celou dobu - od roku 1985 - spojeno s místním souborem Karel Čapek, několikrát přitom hostovala i v souborech blízkých. Velmi záhy se projevila jako talentovaná herečka, což prokázala hned svou první hlavní rolí v Hubačově *Generálce* (1987). Přední role dostává ve většině inscenací souboru pro dospělé, zejména v titulech *Každý něco pro vlast*, *Všechno na zahradě*, *Tzv. sci-fi*, *Vikýř*, *R. A. F. (Útržky z nedokončeného románu)*, *Vitr ve větvích sasafrasu*, *Povídky z kapes*, *Nebožka panina matka*, *Vrahova matka*, *Nenebevstoupení Tonky Šibenice*, *S vyloučením veřejnosti*, *Zkouška vězeňské kapely*, *Dům se sedmi balkóny*, *Aby bylo jasno*, *Kapesní záhady*, *Amalia dýchá zhluboka* (s touto hrou rumunské autorky Aliny Nelegy sklízela též úspěchy na festivalech v litevské Jonavě, rumunském Temešváru a míří do ruského Sankt Peterburgu).

Významně se podílí na dramaturgii souboru. Hraje s jedinou výjimkou i v každoročně uváděných pohádkových představeních, z nichž dvě sama režisovala. V roce 1996 byla zvolena předsedkyní souboru a v této funkci pracuje dodnes. Organizuje zájezdy souboru, podílí se na výrobě kostýmů, pomáhá s organizací oblastní přehlídky amatérského divadla Děčínská brána, která v místním divadle probíhá od roku 1993. Na většině přehlídek, jichž se soubor zúčastnil, získala cenu za herecký výkon. Často se účastní také soutěže monologů a dialogů Pohárek SČDO, kde vždy postoupila do celostátního finále a většinou i v něm stála na stupních vítězů. Režijně pomáhá také ostatním kolegům s přípravou krátkých jevištních útvarů do této soutěže.

Obrovskou zásluhu má i jako kronikářka souboru. Dokázala dokonce rekonstruovat novodobou historii souboru (od r. 1967) z krabice výstřížků, kterou jí tehdejší vedení spolku - v roce 1987 - předalo.

Už od roku 1989 pracuje v oblastním předsednictvu Svazu českých divadelních ochotníků, od roku 1994 s dvouletou přestávkou jako předsedkyně. Od roku 2002 je členkou předsednictva a tajemnicí Svazu českých divadelních ochotníků. Je držitelkou Zlatého odznaku SČDO a Čestného uznání V. K. Klicpery.

Petr Richter

narozen 1944

Divadelní studio D3 Karlovy Vary

Zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetou aktivní činnost v oblasti ochotnického divadla a celoživotní zásluhy o jeho rozvoj

Navrhl: Svaz českých divadelních ochotníků

1969 - Kapka medu

1975 - Zpěvy sladké Francie

1987 - Faust

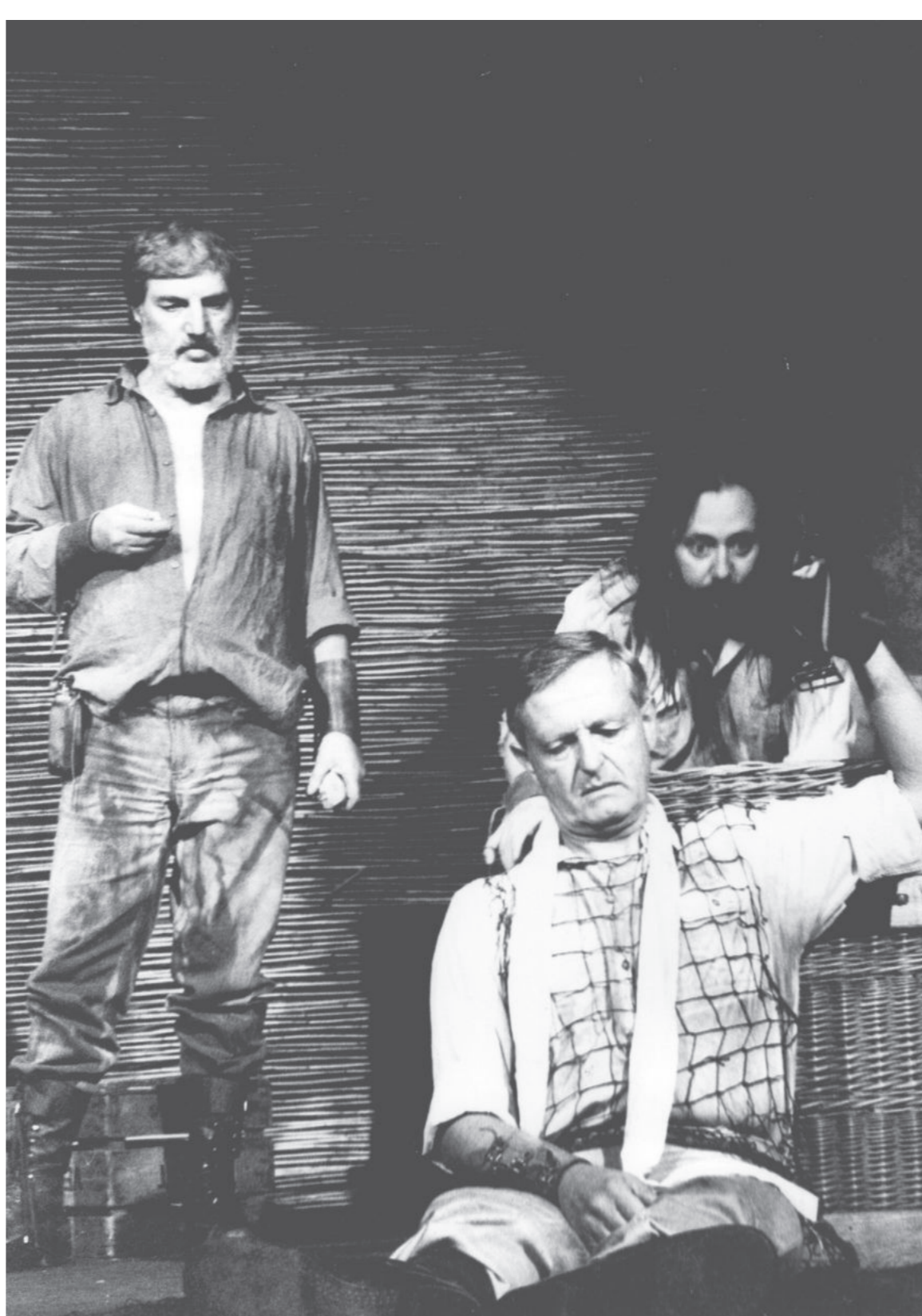
1989 - Hodina mezi psem a vlkem

1979 - Balada z hadrů

2002 - Mor

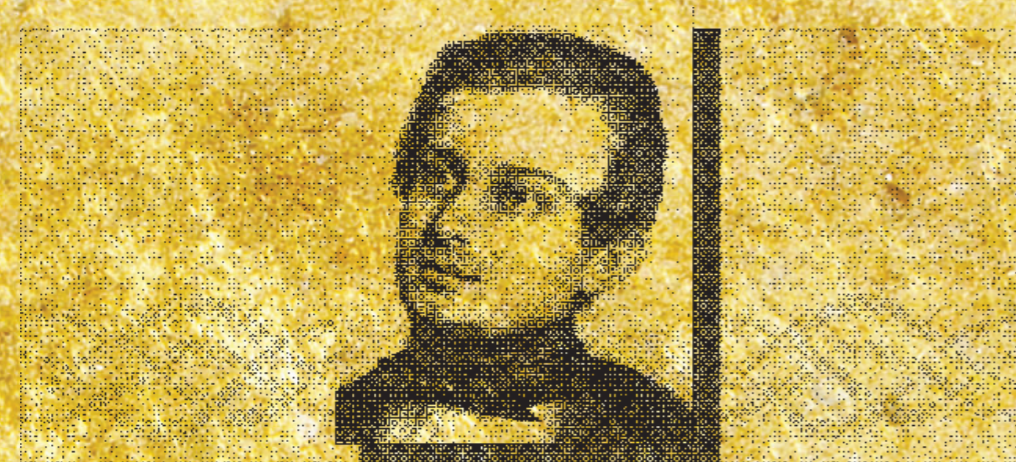
1998 - Čtyřicet zlosynů

2004 - Smolaři

2011 - Treperendy

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
OŘEL ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
SKUPINA AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ SCDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDELUJI

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

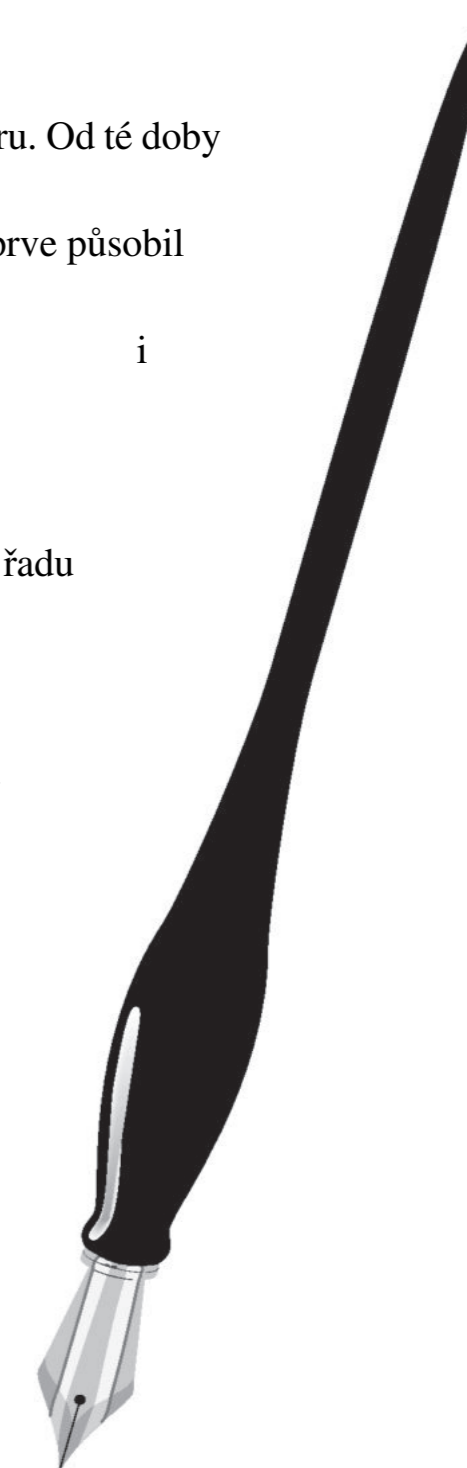
Petru Richterovi

*za dlouholetou aktivní činnost v oblasti
ochotnického divadla a celoživotní zásluhy
o jeho rozvoj*

PRAHA 1. KVĚTNA 2011

***

Petr Richter se narodil se 3. března 1944. Svoje veřejná vystoupení zahájil jako člen Dismanova dětského souboru. Od té doby se věnoval ochotnické činnosti v Divadelním studiu D3 v Karlových Varech, a to po celých 45 let dodnes. Nejprve působil jako herec (v souboru ztvárnil dlouhou řadu vynikajících rolí), později jako režisér, v současné době se věnuje i hudební stránce inscenací. Se svou režijní prací se uplatnil i na Jiráskově Hronově v roce 1985. V souboru režisoval devatenáct inscenací a řadu pořadů pro letní putovní Vagantové divadlo pro děti a též řadu mikulášských pořadů. Ve většině inscenací souboru také hrál a získal mnoho cen na přehlídkách amatérského divadla za herecké výkony, režijní práci i hudební práci na inscenacích. Za zásluhy o rozvoj ochotnického hnutí mu bylo v roce 2009 při příležitosti jeho 65. narozenin uděleno Čestné uznání Václava Klimenta Klicpery.

Marie Steinhauserová

narozena 1949

Spolek divadelních ochotníků Rieger Pelhřimov

Zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetou obětavou práci pro rozvoj amatérského divadla v Pelhřimově

Navrhl: Svaz českých divadelních ochotníků

Jako Plajznerka ve hře "Dalskabát, hříšná ves"

S překladatelkou Ludmilou Janskou při české premiéře hry "Pod praporem něžných dam"

Na zkoušce

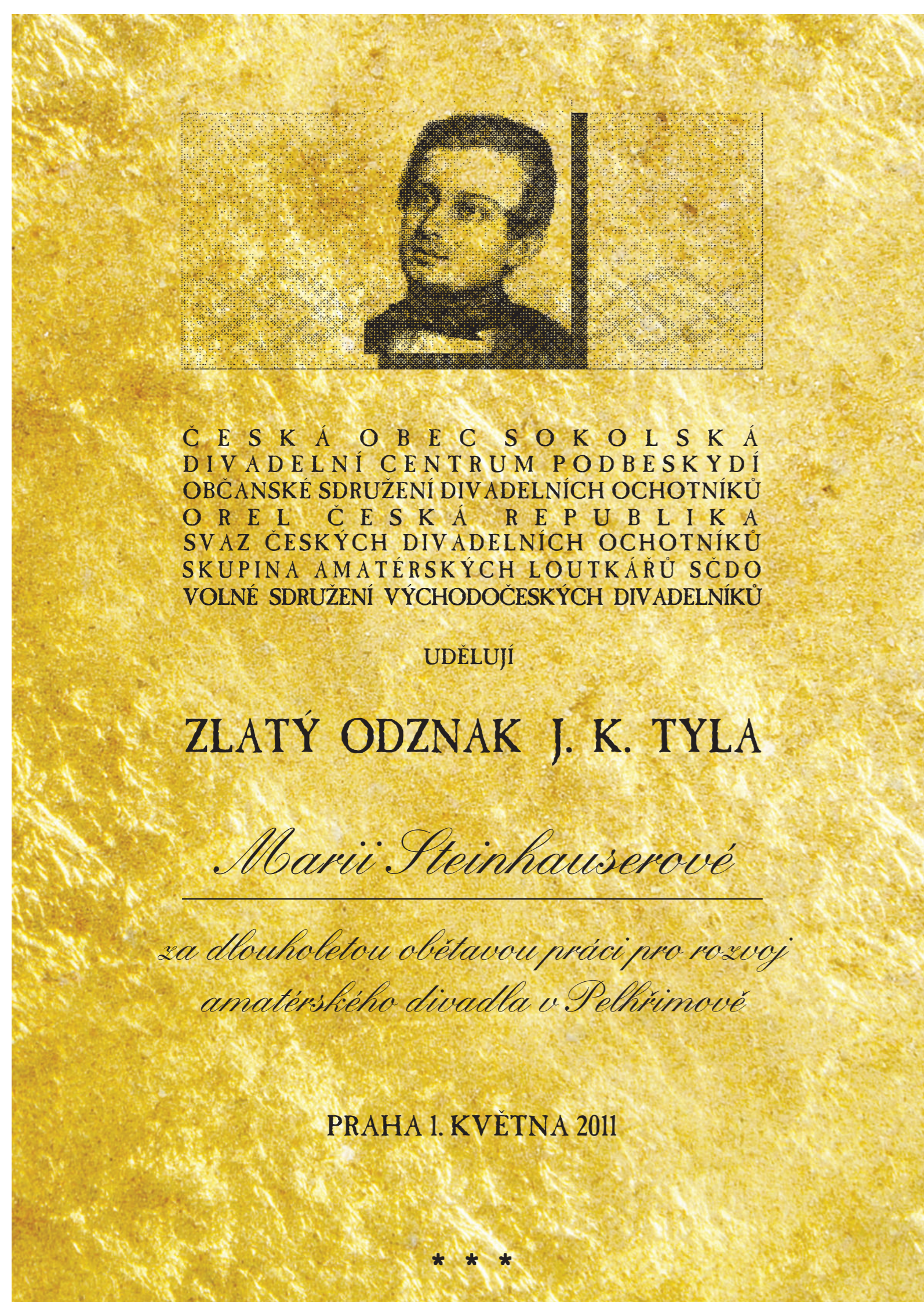
2010 - Tři mušketýři, premiéra

Lakomec

"Mary" na pelhřimovském masopustu

Marie Steinhauserová se narodila se 11. 7. 1949. Divadelní dráhu na prknech pelhřimovského divadla odstartovala v roce 1973, kdy spolek divadelních ochotníků Rieger měl na repertoáru hru *Večer tříkrálový*. A už o tři roky později se poprvé chopila režisérského žezla při *Našich furiantech*. Hra zaznamenala obrovský ohlas. Poté pravidelně střídala režii s herectvím až do roku 1986, kdy se "riegeráci" přestali na nějaký čas scházet. A právě Marie Steinhauserová po čtyřleté přestávce rozdmýchala plamínek. Pod Domem dětí a mládeže v Pelhřimově, kde zastávala funkci zástupkyně ředitele, založila v roce 1990 s partou mladých nadšenců divadelní studio Mix a pustila se do režiování Goldoniho *Lháře*, který měl premiéru 17. června 1991. O rok později následoval *Sen noci svatojánské*. Stála u zrodu myšlenky sloučit divadelní studio Mix se Spolkem divadelních ochotníků Rieger, k čemuž došlo 27. dubna 1993, kdy režírovala *Noc na Karlštejně*. Ale už dlouho předtím se oba soubory prolínaly, mladou krev na jevišti doplňovali zkušení divadelní bardi. Většina představení už byla pod taktovkou Marie Steinhauserové. Při *Baladě z hadrů* v roce 2000 dokonce sáhla po velkém orchestru ze Světla nad Sázavou. A sladit zpěvy a herecké výkony bylo opravdu tvrdým oříškem. Dalším průkopnickým představením byla v roce 2008 hra *Pod praporem něžných dam* od Kena Ludwiga – česká premiéra. Její nastudování sledovala i překladatelka Ludmila Janská. Ozval se i sám autor hry, poděkoval za snímky a popřál úspěch. Dnes si Marie Steinhauserová „užívá“ zaslouženého odpočinku. O působení v divadle se tak dá říci stěží. Dvakrát do týdne zkouší a kdykoliv přijedete na návštěvu, stále má v pohotovosti šicí stroj - šije pro herecký ansámbl kostýmy. Divadlo se jí stalo druhým domovem. Režijně se chopila hry *Zvonokosy*, kde riegeráci doplnili členové místního pěveckého sboru Zábój. Opět je to veliké sousto, protože hra je hojně provázena zpěvy. I pro toto velké obsazení šla „Mary“ kostýmy, připravuje a zajišťuje také plakáty i programy. Pro další rok připravila Mary opravdový bombónek, českou premiéru *Tři mušketýři* od Kena Ludwiga. Spolupráce s překladatelkou Ludmilou Janskou totiž přinesla své ovoce a hru přeložila přímo pro soubor. Tentokrát herecký ansámbl obohatili členové místní šermířské skupiny Sígři. Marie Steinhauserová od roku 2004 působí i jako předsedkyně spolku. Její nejoblíbenější rolí byla Káča v *Hrákách s čertem*, které byly na repertoáru v roce 1984 u příležitosti 90. výročí založení pelhřimovského divadelního spolku. Bez vůdčích vlastností Mary by asi nevznikaly zmiňované divadelní perly, a to nebyly jmenovány všechny. Jejich vysoká návštěvnost rok od roku stoupá.

Jiří Zahálka

narozen 1933

Loutkové divadlo ve Smiřicích

Zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetou úspěšnou práci pro rozvoj loutkového divadla nejen ve východních Čechách

Navrhly: Skupina amatérských loutkářů (SAL SČDO) a VSVD

2011 - Předávání odznaku

1958 - Rödl: Mistr Pleticha - režie, absolventské představení dvouletého kursu režie, národní přehlídka v Ústí n. L.

J. Zahálka (uprostřed v pozadí) zdramatizoval a režíroval "Zatoulané písmenko" Oldřicha Sirovátky, a to dokonce dvakrát, podruhé s dětským souborem.

1961 - Bezděk, Rödl: Generálská operka - asistent režie, vítězný představení Loutkářské Chrudimě, zahraniční zájezd do Itálie

J. Zahálka (na snímku pod číslem 13 ve vítacím nápisu) vystoupil se smiřickým souborem v 60. letech pětkrát na Loutkářské Chrudimě: Král Abeceda (Lamkov) režie a představitel Krále, Generálská operka (Bezděk - Rödl), Křížem krázem (Lamkov) - na snímku, asistent režie, Královna Koloběžka I. (Werich) asistent režie, Jak pomohlo kotě Papírové Lhotě (Čita) - režie. První tři vystoupení patřila k vrcholům LCH.

J. Zahálka, autor pohádky "Kašpárek a drak", před scénou z této hry

Před každým představením vybere soubor s dětskými obrázky pro Kašpárka a zazpívá si s nimi nějakou písničku se vztahem k pohádce...

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
OŘEL ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
SKUPINA AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ SČDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDELUJI

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Jiřimu Zahálkovi

za dlouholetou úspěšnou práci pro rozvoj loutkového divadla nejen ve východních Čechách

PRAHA 1. KVĚTNA 2011

***

Jiří Zahálka se narodil 5. února 1933 ve Smiřicích. Po celá léta se intenzivně věnoval loutkářství. Začínal brzy, díky rodinným tradicím. Jeho otec, učitel, byl dlouhá léta vedoucím čínorodého sokolského loutkářského souboru ve Smiřicích, který zakládal v roce 1926. Syn Jiří, také učitel, zůstal smiřickému souboru věrný dodnes.

V druhé polovině 50. let už byl uznávaným loutkářem, výrazným aktivistou v propagaci nových loutkářských postupů a předsedou krajského poradního sboru při KKS. Jeho mateřský soubor, patřící od r. 1950 pod Státní statek Družba, vlastnil od roku 1954 nové státní divadlo v přízemí mateřské školy, s pěkným hledištěm a jevištěm uzpůsobeným pro hraní všemi druhy loutek. Tímto zážením, činností souboru i dobrou úrovní, patřil k významným souborům v kraji.

Jiří Zahálka byl předsedou krajského poradního sboru, členem Ústředního poradního sboru pro loutkové divadlo a též členem redakční rady Čsl. loutkáře. Psal o loutkovém divadle do časopisu Loutkář i místního tisku. Pro Východočeský kraj založil Loutkářský zpravodaj, z něhož vznikl Mladý loutkář a později Mladá scéna, kterou pak dlouhá léta vedl František Drahoňovský. Zahálka byl členem jeho redakční rady. Čtvrtletník, který byl velice populární i mimo náš kraj, hlavně mezi učitelkami pracujícími s dětmi, vycházel až do roku 1989.

Jiří Zahálka pozitivně ovlivňoval činnost vlastního smiřického souboru, stále vedeného Petrem Zahálkou. Byl dramaturgem, režisérem i hercem, patřil k vůdčím osobnostem souboru. Jejich mládežnická skupina těžila ze současné dramaturgie. Známá byla v té době jejich dynamická inscenace *O pejskovi a kočičce* i vtipná inscenace hry manželů Lamkových *Král Abeceda* v Zahálkově režii, hraná plošnými loutkami i na celostátní přehlídce Loutkářská Chrudim v roce 1960. Plošných loutek využili Smiřičtí také následující rok v nápadité a úspěšné realizaci Bezděkovy *Generálské operky*, za kterou soubor obdržel na LCH cenu Ústřední rady odborů a s ní i měsíční zájezd s inscenací po Itálii. Celkem pět inscenací na LCH, až do roku 1968, charakterizovalo tehdy tvořivou a intenzivní činnost souboru.

Byla to doba, kdy snahy krajského poradního sboru udávaly nový směr ve formování amatérského loutkového divadla a jeho převodu do nové organizace loutkářských souborů v kraji. Byla to nová vlna, která dala základ i pro časy budoucí. O to se Jiří Zahálka výrazně zasloužil.

V 70. letech se stal opět členem nového KPS. I tehdy jsme viděli jeho režie na okresních i krajských přehlídkách a rovněž další tři inscenace s dětským souborem. Na regionální přehlídce v Hradci Králové v roce 2002 uvedl *Káčátko*, v roce 2003 *Zatoulané písmenko* a na přehlídce v Libčanech 2004 inscenaci *O Dudáskovi*. Dětský soubor dorostl, rozešel se do škol, ale ve Smiřicích se stále hraje a Jiří Zahálka se toho stále pravidelně aktivně účastní. Prostě nestárne..

